

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/170/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010834
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714010834.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Zvolen JUDr. Eva Dzúriková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.09.2015 vo Zvolene v trestnej veci obžalovanej B. L., stíhanej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. f/ Tr.poriadku súd obžalovanú B. L., rod. Č., nar. XX.XX.XXXX vo N., trvale bytom M. M. XXXX, oslobodzuje spod obžaloby, ktorá jej kládla za vinu spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zákona na tom skutkovom základe, že

v bode 2./

aj napriek tomu, že jej bola rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen č.k. 14P/20/2012-116 zo dňa 09.11.2012, právoplatným dňa 08.12.2012 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého P. L., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 25-teho dňa v mesiaci na účet Reedukačného centra, XXX XX P. - W. Q., si túto svoju zákonnú povinnosť v mieste trvalého bydliska, okres T. a na iných miestach v období od 08.02.2013 do 04.07.2013 riadne a včas neplnila, pričom počas tohto obdobia nebola riadne zamestnaná, v období od mesiaca december 2008 do mesiaca apríl 2013 poberala rodičovský príspevok, od 01.06.2013 do dnešného dňa je jej priznaná pomoc v hmotnej núdzi, opakovane bola vyradená z evidencie úradu práce pre nespôluprácu alebo na vlastnú žiadosť, v súčasnosti nie je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie a nie je poberateľkou žiadnej dávky vyplácanej sociálnou poisťovňou, čím si sama privodila stav bez hmotného zabezpečenia a spôsobilá tak voči oprávnenému Reedukačnému centru P. - W. Q., W.B. Q. XXX, XXX XX P. dlh na výživnom vo výške 160,38 €,

pretože trestnosť činu zanikla.

na proti tomu

obžalovaná B. L., rod. Č., nar. XX.XX.XXXX vo N., trvale bytom M. M. XXXX,

je vinná

že

v bode 1./

aj napriek tomu, že jej bola rozsudkom sudkyne Okresného súdu Zvolen č.k. 14C 9/2006-59 zo dňa 27.09.2006, právoplatným dňa 09.10.2006 uložená povinnosť počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva prispievať na výživu maloletého F. O., nar. XX.XX.XXXX sumou 681,- Sk (22,61 €), splatnou vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova v M., F. Č.. XXX, si túto svoju

zákonnú povinnosť v mieste trvalého bydliska, okres T. a na iných miestach v období od 09.10.2006 do súčasnosti riadne a včas neplnila, keď na výživné zaplatila len v mesiaci február 2007 sumu 3,32 € a v mesiaci marec 2007 sumu 3,32 €, pričom počas tohto obdobia nebola riadne zamestnaná, v období od mesiaca december 2008 do mesiaca apríl 2013 poberala rodičovský príspevok, od 01.06.2013 do dnešného dňa je jej priznaná pomoc v hmotnej núdzi, opakovane bola vyradená z evidencie úradu práce pre nespoluprácu alebo na vlastnú žiadosť, v súčasnosti nie je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie a nie je poberateľkou žiadnej dávky vyplácanej sociálnou poisťovňou, čím si sama privodila stav bez hmotného zabezpečenia a spôsobila tak voči oprávnenému Detskému domovu M., O. XXX dlh na výživnom ku dňu hlavného pojednávania, t.j. 08.09.2015 vo výške 2.232,51 €,

t e d a

v bode 1./

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l a

v bode 1./

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr.zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr.zákona, § 37 písm. m/ Tr.zákona, § 38 ods. 2 Tr.zákona, § 49 ods. 2 Tr.zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zákona súd zaraďuje obžalovanú na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 15. 12. 2014 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Zvolene na Okresnom súde Zvolen obžalobu na B. L. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 1./

aj napriek tomu, že jej bola rozsudkom sudkyne Okresného súdu Zvolen č.k. 14C 9/2006-59 zo dňa 27.09.2006, právoplatným dňa 09.10.2006 uložená povinnosť počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvoze manželstva prispievať na výživu maloletého F. O., nar. XX.XX.XXXX sumou 681,- Sk (22,61 €), splatnou vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova v M., F. Č.. XXX, si túto svoju zákonnú povinnosť v mieste trvalého bydliska, okres T. a na iných miestach v období od 09.10.2006 do súčasnosti riadne a včas neplnila, keď na výživné zaplatila len v mesiaci február 2007 sumu 3,32 € a v mesiaci marec 2007 sumu 3,32 €, pričom počas tohto obdobia nebola riadne zamestnaná, v období od mesiaca december 2008 do mesiaca apríl 2013 poberala rodičovský príspevok, od 01.06.2013 do dnešného dňa je jej priznaná pomoc v hmotnej núdzi, opakovane bola vyradená z evidencie úradu práce pre nespoluprácu alebo na vlastnú žiadosť, v súčasnosti nie je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie a nie je poberateľkou žiadnej dávky vyplácanej sociálnou poisťovňou, čím si sama privodila stav bez hmotného zabezpečenia a spôsobila tak voči oprávnenému Detskému domovu M., O. XXX dlh na výživnom vo výške 2 209,14 €,

v bode 2./

aj napriek tomu, že jej bola rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen č.k. 14P/20/2012-116 zo dňa 09.11.2012, právoplatným dňa 08.12.2012 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého P. L., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepĺnoleté dieťa, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 25-teho dňa v mesiaci na účet Reedukačného centra, XXX XX P. - W. Q., si túto svoju zákonnú povinnosť v mieste trvalého bydliska, okres T. a

na iných miestach v období od 08.02.2013 do 04.07.2013 riadne a včas neplnila, pričom počas tohto obdobia nebola riadne zamestnaná, v období od mesiaca december 2008 do mesiaca apríl 2013 poberala rodičovský príspevok, od 01.06.2013 do dnešného dňa je jej priznaná pomoc v hmotnej núdzi, opakovane bola vyradená z evidencie úradu práce pre nespoluprácu alebo na vlastnú žiadosť, v súčasnosti nie je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie a nie je poberateľkou žiadnej dávky vyplácanej sociálnou poisťovňou, čím si sama privodila stav bez hmotného zabezpečenia a spôsobilá tak voči oprávnenému Reedukačnému centru P. - W. Q., W. Q. XXX, XXX XX P. dlh na výživnom vo výške 160,38 €.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05. 05. 2015 obžalovaná po zákonom poučení učinila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, že nepopiera spáchanie skutku kladeného jej obžalobou za vinu. Po zistení skutočností podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku a po zistení stanoviska prítomných strán, súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovanej prijal a na hlavnom pojednávaní dokazovanie v tomto rozsahu nevykonával. Podľa § 257 ods. 8 Tr. Poriadku súd vykonával dokazovanie ohľadom druhu a výmery trestu a dlhu na výživnom.

Podľa § 253 ods. 2 Tr. poriadku a § 269 Tr. poriadku súd vykonával dokazovanie čítaním listinných dôkazov a to správy Mesta M. na obžalovanú, výpis z ústrednej evidencie priestupkov, odpis z registra trestov obžalovanej - aktualizovaný ku dňu hlavného pojednávania, prehľad úhrad výživného - tabuľky výživného na čl. 97 - 101 spisu, ďalej súd oboznámil poštové poukazy zo dňa 20. 04. 2015, a to na sumu trikrát po 27, 50 eur a trikrát po sume 5,- eur totožného dňa, ďalej poštový poukaz pre detský domov O., M. zo dňa 22. 12. 2014 na sumu 22, 61 eur, poštový poukaz pre Detský domov O., M. zo dňa 20. 01. 2015 na sumu 22, 56,- eur. Ďalej súd vykonával dokazovanie oboznámením rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/362/2014 zo dňa 23. 02. 2015 právoplatného dňa 21. 03. 2015, ktorým došlo k úprave výšky výživného na maloletého Patrika Kuchára, nar. 28. 07. 2000, ktorým boli rodičia maloletého B. L. a D. O. zaviazaní prispievať na jeho výživu každý vo výške 30 % zo sumy životného minima, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 20 - teho dňa v mesiaci na účet Detského domova M., O., čím došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14C 9/2009 zo dňa 26. 09. 2006. Zástupca Detského domova M., O. - D. X.Á., na hlavnom pojednávaní uviedla, že dlh na výživnom na hlavnom pojednávaní ustálila a jeho výšku vyčíslila už s prihliadnutím na vyššie uvedený rozsudok, pričom zvýšenie výživného na sumu 27, 13 eur počítali od mesiaca apríl 2015 a to vzhľadom na právoplatnosť rozsudku až dňom 21. 03. 2015. Súd tiež oboznámil s písomným podaním Reedukačného centra P. - W. Q., doručeným tunajšiemu súdu dňa 31. 08. 2015, z ktorého vyplynulo, že reedukačné centrum oznámilo úhradu celého dlhu na výživnom, keď menovaný oznámil, že „dňa 02. 07. 2015 obdržali od B. L. úhradu zameškaných súm platieb výživného spolu vo výške 113,- Eur. Menovaná platbu odoslala poštovou peňažnou poukážkou dňa 30. 06. 2015 a touto platbou B. L. vyrovnala podližnosť na výživnom“. Poškodený sa uvedeným písomným podaním zároveň ospravedlnil z hlavného pojednávania. Ďalej súd oboznámi rovnako písomné podanie Reedukačného centra P. - W. Q., ktorým tento potvrdil prijatie platby vo výške 2,- eur v mesiac január 2015 a za mesiac február, marec a apríl 2015 za každý mesiac po 5,- eur, spolu 15,- eur.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z neobľúbivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti páchatela, než občianskoprávny súd.

V prejednávanej veci, súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a všetky vo vzájomných súvislostiach, v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku. S poukazom na vyhlásenie obžalovanej o tom, že nepopiera spáchanie skutku učeného na hlavnom pojednávaní a vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav, vyplývajúci zo spisového materiálu a tiež s poukazom na dokazovanie vykonané na hlavnom

pojednávaniu, mal preukázané, že obžalovaná sa dopustila skutku uvedeného pod bodom 1/ obžaloby a svojím konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, keď obžalovaná si neplnila vyživovaciu povinnosť na svojho maloletého syna F. O. a to v období od 09. 10. 2006 až do súčasnosti (do dňa vyhlásenie rozhodnutia), teda po dobu takmer deväť rokov, čím čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Rozsah vyživovacej povinnosti určil súd v súlade s rozsahom určeným rozsudkom v občianskoprávnom konaní. Pokiaľ sa týka výšky zameškané výživného, súd prihliadol na výpoveď zástupcu poškodeného Detského domova M., O. na hlavnom pojednávaní, ktorý ustálil výšku dlhu na výživnom a to i s prihliadnutím na rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/362/2014, ktorým došlo k zvýšeniu výživného na sumu 27, 13 eur, (teda minimálne výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa) a tiež s prihliadnutím na jednotlivé čiastkové úhrady výživného. Výpoveď zástupcu poškodeného Detského domova M., O. - D. X. ohľadom jednotlivých platieb výživného, ktoré detský domov prijal do svojej dispozície od obžalovanej prostredníctvom poštových poukazov, sa zhodovala s výpoveďou obžalovanej k týmto čiastkovým úhradám dlhu na výživnom, preto súd s poukazom na vykonaný výsluch obžalovanej a zástupcu poškodeného a vzhľadom na listinné dôkazy prečítané na hlavnom pojednávaní mal ustálený dlh na výživnom pre maloletého F. O. voči Detskému domovu M., O. odo dňa 09. 10. 2006 do dňa vyhlásenie rozsudku vo výške 2 232, 51 eur.

Zvážiac uvedené skutočnosti súd uznal obžalovanú za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, za skutok v obžalobe uvedený pod bodom 1/ s úpravou výšky zameškaného výživného ku dňu hlavného pojednávania.

Naproti tomu, pokiaľ sa týka skutku uvedeného v obžalobe bod bodom dva, tu súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že s poukazom na ust. § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zákona trestnosť činu zanikla a preto, postupom podľa § 285 písm. f) Tr. poriadku súd obžalovanú oslobodil spod obžaloby, ktorá jej kládla za vinu spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako bolo uvedené pod bodom 2/ obžaloby. K uvedenému záveru súd dospel po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, keď oboznámil písomné podanie Reedukačného I. P. - W. Q. zo dňa 31. 08. 2015, ktorým tento oznámil, že postupne od obžalovanej prijal platby (naposledy vo výške 113,- eur), čím „menovaná podlžnosť na výživnom vyrovnala“. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní rovnako uviedla, že postupným hradením súm celý dlh na výživnom pre syna P. L. Reedukačnému centru P. - W. Q. uhradila. Prokurátorka prítomná na hlavnom pojednávaní uviedla, že pokiaľ poškodený ustálil, že má uhradené celé zameškané výživné, proti tomuto námietky nemá.

Po uznaní viny za skutok v bode 1/ právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pri úvahách o treste, akým je potrebné na osobu obžalovaného pôsobiť, súd vychádzal zo zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zákona. Ďalej súd vychádzal z okolností prípadu, jeho následku, z možností nápravy, osobných pomerov obžalovaného a prihliadol aj na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona možno za prečin zanedbania povinnej výživy ukladať trest odňatia slobody v trvaní od jedného roka do piatich rokov.

K osobe obžalovanej súd vykonal dokazovanie predovšetkým oboznámením jej odpisu z registra trestov, správy z ústrednej evidencie priestupkov, z ktorej vyplýva jeden záznam o priestupku a správou mesta M..

Z odpisu z registra trestov obžalovanej doposiaľ vyplývajú dva záznamy, pričom v poradí prvé odsúdenie má obžalovaná zahladené a hľadá sa na ňu akoby odsúdená nebola. V poradí druhý záznam je na základe trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 63/2014 zo dňa 29. 04. 2014, právoplatný dňa 27. 05. 2014, kde za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 Tr. zákona, bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, výkon ktorého bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, t.j. do 27. 05. 2015. Predchádzajúce odsúdenie vyplývajúce z odpisu z registra trestov súd vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zákona. Z uvedeného je taktiež zrejmé, že obžalovaná bola v rozhodnom období v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný trestný čin, pričom táto jej skončila dňom 27. 05. 2015 a napriek uvedenému obžalovaná si neplnila svoju vyživovaciu povinnosť na syna F. O., na ktorého neplatila výživné počas deviatich rokov, pričom takto konala aj počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti proti rodine a mládeži (upravenej v tretej hlave osobitnej časti Trestného zákona) súd aplikoval ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona. Hoci skutok bol v danom prípade reálne dokonaný až dňom vyhlásenia rozhodnutia súdom v prejednávanej veci, súd mal

za to, že obžalovaná sa tohto dopúšťala i počas plynutia skúšobnej doby a reálne dokonanie skutku ohraničené rozhodnutím súdu a nie vôľou obžalovanej nemôže byť na prospech obžalovanej.

Na strane druhej súd prihliadol na vyhlásenie obžalovanej o tom, že nepopiera spáchanie skutku, jej ľútosť nad skutkom prejavenu na hlavnom pojednávaní a tiež snahu o postupné splatenie dlhu na výživnom v rámci svojich možností a schopností. Na uvedené súd prihliadol ako na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona.

Pri existencii jednej priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. m) Tr. zákona) a jednej poľahčujúcej okolnosti, nedošlo k úprave trestnej sadzby, a to ani na spodnej, ani na hornej hranici. Súd tak mohol ukladať trest odňatia slobody vyplývajúci z osobitnej časti Trestného zákona, podľa § 207 ods. 3 a to v trvaní jeden rok až päť rokov. Vzhľadom k tomu, že súd mal ustálené, že trest je v danom prípade potrebné ukladať ako nepodmienečný, nakoľko obžalovaná bol v čase páchania skutku v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienečného odsúdenia, (s poukazom na ust. § 49 ods. 2 Tr. zákona), považoval trest vo výmere 12 mesiacov, teda na samej spodnej hranici trestnej sadzby, za dostatočný. Z odpisu z registra trestov, oboznámeného na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaná v predchádzajúcich desiatich rokoch nebola v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Z uvedeného dôvodu súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd v predmetnej veci uložil obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody, tejto neuložil povinnosť zaplatiť zameškané výživné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.